

[Aidt.]

bejdskraft. Af fremmede Medhjælpere tabte Landbruget 41 000 og af Børn og Slægtninge 23 000; det bliver i alt 64 000. Der har saa samtidig været en Tilgang i Antallet af Løsarbejdere paa 12 000. Nettoafgangen af Arbejdere i Landbruget bliver altsaa 52 000. Naar vi saa ved, at denne Udvikling har fortsat efter 1945, maaske endda i stigende Grad, saa maa det erkendes, at vi staar i en Situation, hvor Landbruget ikke kan fastholde sin Arbejdskraft, hvis ikke en rundeligere Betaling kan ydes.

Ændringsforslag Nr. 4 vil vi ogsaa støtte. Det forekommer mig at være rimeligt, at Aktiekapitalen ikke kan udvides uden Lovhjemmel.

Med Hensyn til de sidste Ændringsforslag, Nr. 5, 6, 7, 8 og 9, vil jeg gerne sige, at jeg for mit Vedkommende savner Forudsætninger for at kunne bedømme hele Spørgsmaalet om Sukkerfabrikkernes Forhold. Vi fra vor Side har jo ikke været repræsenteret i det Udvalg, der har arbejdet med Lovforslaget, og har altsaa heller ikke faaet de Oplysninger, som kunde have gjort det lettere at tage Stilling til Ændringsforslagene. Vi vil derfor unnlade at stemme ved Afstemningen over disse Ændringsforslag.

Tholstrup: Jeg nævnte ved første Behandling, at det for Landmændene var en meget tvivlsom Fordel at dyrke Sukkerroer fremfor at dyrke Korn til Opfodring af Svin. Det sidste Pristillæg for Flæsk har siden gjort Kornproduktionen endnu mere fordelagtig fremfor Sukkerroedyrkingen, og en af Grundene hertil — jeg siger en af Grundene, for der er mange — er de høje Transportomkostninger. Der skal nemlig transporteres ikke mindre end op til 40 t pr. ha. Og til Støtte for mit Indlæg under første Behandling vil jeg gerne udbede mig Tilladelse til et Citat af en Udtalelse i „Dansk Landbrug“ af 13. Februar i Aar:

„Apropos Roer, Sukkerroearealerne trænger ogsaa til Udvidelse for at faa mere Sukker til Eksport. Hvilket Resultat der bliver af de Forhandlinger, der er i Gang om denne Sag, er det for tidligt at spaa om, men sandsynligvis vilde der blive tegnet større Arealer, hvis Roerne kunde blive afhentet pr. Bil paa Ejendommen i Stedet for at skulle køres paa Stationen. Mange har lang Vej dertil, og paa de mindre Ejendomme kan en Mand og et Spand Heste ikke naa at læsse en Vogn paa en Dag, hvis da ikke

Ejendommen ligger meget nær Stationen“

— og det vil altsaa sige, at han faar en Dagsbøde paa 20 Kr. —

„Der dyrkes en Del Saftroer ud over Landet, fordi de bliver afhentet ved fast Vej. Disse Arealer vilde sikkert for en stor Del gaa ind som Fabriksroer, hvis de kunde blive afhentet. Hvis det f. Eks. blev vedtaget af Sukkerfabrikkernes Ledelse, at Roer fra Ejendomme paa under 12—15 ha samt Ejendomme, der har over 5 km til nærmeste Station, kunde faa Roerne afhentet pr. Bil, vilde Sukkerroearealerne stige omgaaende til Gavn for Landets Økonomi.“

Dette siger med andre Ord, at der er andre Midler til Fremme af Produktionslysten end Præmier. Jeg vil derfor ikke standse vore Bestræbelser for at faa dette Forhold forbedret gennem en fornyet Henstilling til den højtærede Handelsminister om større Import af Lastbiler og Frigivelse af Benzín hertil, eller i det mindste saa store Tildelinger til Vognmændene, at den monopolmæssige Karakter forsvinder, saa Konkurrencen igen bliver den naturlige og sunde Priskontrol.

Men denne naturlige Form for Priskontrol, som den sunde Konkurrence er, maa føres videre. Ganske vist kostede Rørsukker før Krigen kun 20—25 Øre pr. kg, men saa langt kommer vi næppe ned igen nogen Sinde; Priserne hele Verden over er jo gaaet op paa alting, navnlig paa Arbejdsløn, ogsaa for de farvede Racers Arbejdere. Men der er ogsaa lang Vej til de 71 Øre, som det koster at producere Sukker her. Takket være bedre Sorter er Udbyttet pr. Arealenhed imidlertid stadig stigende uden væsentlig stigende Udgifter. De stigende Lønninger i alle Landes Landbrug har nødvendiggjort en omfattende Rationalisering af hele Driften, og paa dette Omraade er der sket store Fremskridt i den tekniske Verden. Det gælder ogsaa Sukkerfabrikkerne — f. Eks. det, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen nævnte, Aflæsningsapparater o. lign. —, men det gælder jo navnlig Bedriften, hvor Sukkerroerne dyrkes. Der er for mig ingen Tvivl om, at denne Rationalisering, hvis den faar frit Løb, vil kunne billigere Produktionen, saaledes at der virkelig kan blive Haab om, at man her i Landet kan producere Sukker til samme Pris som den, hvortil det kan importeres, men alle fordyrende Hindringer maa væk, det er det, vi altid har sagt.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen sagde, at Retsforbundet særlig gik imod